

Re: Expandující vesmír

Autor: [Navrátil Josef](#)

Datum: 07-11-06 07:55

01

Víme, že kolem nás se nachází prostor a čas, a víme to jaksi z přirozenosti. Víme, že prostor je veličina odvozená. Základní veličinou nezastupitelnou (pro vytvoření prostoru) je „něco“ co si pojmenujeme „délka“. Pak tato délka-veličina je jednou ze dvou jediných fyzikálních veličin, které realizují „sama sebe“ n-krát ; a tím realizují své - říkejme tomu - „dimenze“. Takže veličina „délka“ jako „monoveličina“, má schopnost „se klonovat“, sebe klonovat (můj pomocný výraz) a klonům říkejmež „dimenze“ té monoveličiny „délka“. Je to sice nezvyklý popis, ale prosím o toleranci výrazovosti. Samozřejmě se to dá říci jednoduše i složitě, např. že prostor je-vznikne-realizuje se „vezmeme-li monoveličinu délku třikrát“, tj. že provedeme multiplikace téže veličiny. Ale to by bylo v jemném podání/vysvětlení nepřesně. Prostor není realizací použití veličiny, Veličiny „délka“ a to třikrát (!), ale je realizací použití tří dimenzí té monoveličiny jménem „délka“. Čili hrubě vulgárně řečeno pro realizaci Prostoru vezme vesmír monoveličinu „DÉLKU“ a jejím pootáčením kolem „pevného bodu“ udělá 3 dimenze sebe sama, a udělá : délka krát délka krát délka ...Čistě z historických důvodů je shodné slovíčko pojmenování artefaktu veličiny „délka“ s jednou z dimenzí této samé veličiny. Takže nyní znova :dám-li „krasomluvu“stranou a povím to „normálně“, řeknu : Veličina „Délka“ má tři dimenze : délku, šířku, výšku...a z historických důvodů se používá i další slovíčko „hloubka“ i „dálka“, a jiná slovíčka. Pro definování prostoru by se mělo užít slov : prostor tož dimenze od „Veličiny Délka“ na třetí..., a v podstatě to tak je, ale měli bychom stále mít na paměti, že prostor je vyroben ze tří dimenzí této monoveličiny-artefaktu, artefaktu = božího Faktu. Takže v tomto odstavečku mi nešlo o geometrii jako takovou, ale o vyjasnění pojmosloví.

K pojmosloví musím ještě kousek dodat : Pouze veličina délka (a za chvíli k tomu připojím i veličinu čas) má dimenze, nikoliv složky, nikoliv rozměr. (vektor délky má složky ...proto, žeje můžeme rozložit do dimenzí veličiny Délka).Ostatní veličiny (odvozené) nemají dimenze, ale složky té veličiny. Složky mohou ony ostatní (nezákladní) veličiny mít (a mohou existovat ty složky) právě díky existenci dimenzí délkových. Dimenze délkové se tak stávají „prostředím“, do kterých se promítají s l o ž k y jiných veličin, např. síla. Veličina síla nemá dimenze, ale má složky. Pak přichází v pojmosloví ke ztotožnění dimenzí délkových (později i časových) s osami rastru, do soustavy tří os, což je pojem geometricky nekřivých idealizovaných dimenzí délkových. Rastr-soustava tří os je v reálu vesmírného časoprostoru fyzikálně neexistující soustava, protože „rastr dimenzí“ délkových je vždy (v tomto po Třeskovém vesmíru ! !) zakřiven, takže soustava tří dimenzí délkových (později i časových) nezakřivených se jmenuje soustava os a je použita jako ideální geometrický rastr pozorovatelný. Tedy znova : Veličina délka má dimenze, ostatní (odvozené) veličiny mají složky. Rozměr je pak výraz pro zvolenou jednotku té dané veličiny. Tedy dimenze délková má rozměr „metr“. Síla má rozměr „Newton“, což je „konjugovaný“ název pro „balíček rozměrů“ jednotlivých veličin tj. kilogrammetr za sekundu nadruhou.

Poznámka : V tomto pojetí výkladu výše by byla řeč jistého pána Louby vadná a zmatečná, ocituji odstaveček který on řekl : „... jestli jsem dobře pochopil máte svůj vlastní koncept a jestli mu rozumím tak délkový rozměr spolu s rozměrem času, tvoří něco, cosi jako radius vektor mířící od svého počátku při Big Bangu a promítající se nám do tří složek délkových (prostorových) a složek časových, vlastně se tomu říká vektorové složky, jestli se dobře pamatuji. Potom bychom tu hovořili o šestivektoru a teď mě napadá , že ve strunové teorii je taky víc rozměrů...“

[Odpovědět na tento příspěvek](#)

Re: Expandující vesmír

Autor: [Navrátil Josef](#)

Datum: 07-11-06 07:58

02

(pozn. : bohužel si musíte domyslet co jsou mocniny a co jsou indexy u znaků-písmen, na mém webu to pak bude i baravně)

Domnívám se a jsem přesvědčen, že Čas je také nezadatelná základní veličina ze stavu

vesmíru podobně jako Délka. Obě veličiny jsou dvěma stranami jedné mince, tj. Velveličiny jako artefaktu tohoto megaVesmíru. Navrhnul jsem zkoumat to, zda i veličina Čas není podobně jako veličina Délka také trojjediná, naklonovaná do dimenzí. Použiji k obhajobě tohoto návrhu „hrubou filozofii“ : co není zakázáno (vědou ani přírodou) to může být povoleno a tím zkoumáno...A zakázáno by znamenalo, že zavedení do rovnic by se tyto zásadně narušily-změnily-zničili (význam soudobých zákonů).Tím obražuji logickou možnost o takové skutečnosti uvažovat, takovou navrhopvat a takovou debatovat a takovou zkoumat zda to možné je či není ...Pokud má čas také své dimenze, pak je otázkou „proč už je někdo neobjevil“ ?, a jak v rovnicích fungují aby se nenarušila podstata ?...jistě...ale to, že je nikdo neobjevil může mít důvod/příčinu v tom, že je nikdo doposud objevovat ani nechtěl. A narušení podstaty nevznikne například když vezmu zrychlení $a = x / t$. t a budu se domnívat, že ho zle psát jako $a = x / t_1 \cdot t_2$ s významem dvou dimenzí. A že je nikdo neobjevil má také příčinu v tom, že tok-odvíjení-tempo času do tří směrů (shodných s dimenzemi veličiny „délka“) tj. do tří dimenzí času, je stejné ($t_1 = t_2 = t_3 \dots?$) , respektive neměřitelně rozdílné, respektive to nikdo nezkoumal.

Pokud bychom zavedly tyto tři dimenze t_1 ; t_2 ; t_3 veličiny Čas do fyziky, tak i kdyby neexistovaly (tedy byly dvě z nich „nulové“), tak to nebude porušením žádného zákona. Pro ony tři dimenze veličiny čas ještě nemáme slovní výrazy jako u délek, tedy něco jako : časošířka, časodélka, časohloubka atd. ...a proto (pokud existují) u času v začátku nerozlišujeme „slovními názvy“ tři dimenze času. Napíši-zapíši pouze $t(1)$; $t(2)$; $t(3)$, nebo (t_1 ; t_2 ; t_3)..... Slovo dimenze a složka se taky často zaměňují jak jsem už o tom mluvil. Veličina „délka“ má dimenze, ale veličina síla má složky (a složky má p r á v ě protože síla „F“ její vektor se do dimenzí délkových může rozložit, čili složky $F(x)$; $F(y)$; $F(z)$ se do tří dimenzí délkových r o z l o ž í a „do nich“ se ztotožní a...a pak jsou to „složky síly“ v dimenzích-do dimenzí veličiny délka. Veličina „síla“ jakožto veličina nezakladní náhodou rozložit na složky jde. Jsou však „fyzikální jevy“, které do složek rozložit nelze. (náboj...spin...barva kvarku ...atd.). Proto asociativně budu nadále mluvit o tom, že i veličina „čas“ má tři své dimenze času, prozatím nepojmenované, jen s označením $t(1)$; $t(2)$; $t(3)$.

[Odpovědět na tento příspěvek](#)

Re: Expandující vesmír

Autor: [Navrátil Josef](#)

Datum: 07-11-06 07:59

03

K možnosti vícedimenzionálního času nutno říci další úvahy. Především otázku je-li pravdou že vesmír má-vykazuje vícedimenzionálnost veličiny čas, proč si toho nikdo doposud nevšiml ? anebo proč to nepoškodilo dosavadní fyzikální poznatky že nebyly do rovnic fyziky zavedeny? Jeden z důvodů už předešlu hned, schopnost člověka (i přístrojů technických) vnímat jednotkový interval času je o osm řádů „slabší“ než vnímat jednotkový interval délkový. O tom bude řeč níže.

Nyní pokročím-přikročím k úvaze „jak pozorujeme-vnímáme dimenze“. Vesmír má tři dimenze x , y , z té veličiny co jí nazveme „Délkou“ a všechny tři její dimenze jsou také délkové. Víme, že těleso-Země se v prostoru přemísťuje . Víme to ? .., a posouvá a my-těleso to „nevnímáme-nepozorujeme“ sami na sobě ... pouze „koukáním“ na jiná tělesa. Ale posouvání po časové dimenzi vnímáme-pozorujeme „pomocí tiku“ , tiky což jsou pojmové lidské náhražky za intervaly na dimenzi času aniž k tomu vjemu „tiku“ potřebujeme okolní tělesa.

Pro čtenáře poznámka : I vadné úvahy, nedokonalé úvahy, nedokončené úvahy (jako je tato moje) jsou dobré k tomu, že čtenář „podle nich“ vede své paralelní úvahy, přemýšlí nad nimi a sám si je už vylepšuje. A O TO JDE! ! ((ovšem máme dva druhy čtenářů...tomu druhému druhu ne-homosapiens jde při čtení o něco jiného, o to jak zformulovat nadávky a nejhnusnější ponížení, osobní útoky a označení toho autora do řadu potupných zvířecích podob. ((debile, pošuku, blázne, Bohunice, pako, trotle, mááčo, šilenče, šarlatáne, stupidní blbečku, nemocnej di si vzít prášky a dalších 700 stran podobných invektiv - o to jde čtenáři té druhé kategorie. Jedni hledají v nedokonalé směsici poznatků a názorů ty špatné aby je použili-zneužili a ti druhí hledají ve stejné směsici bílých a černých kuliček ty bílé aby je použili a nezneužili tj. i pochválili ikdyž vše nebylo pouze „pravda“)) .

Znova : Víme, že těleso-Země se v prostoru přemísťuje svým pohybem čili se přemísťuje posunem po dimenzi čili se přemísťuje ukrajováním intervalů „na dimenzi“. Otázka : Na které-po které dimenzi z těch tří dimenzí se těleso posouvá ? Umíme to určit-zjistit kdyby nebyla v prostoru „jiné tělesa-body kolem“? A logika velí : těleso se pohybuje po vesmíru, časoprostorem, po trajektorii, která se dá, se může rozložit do tří složek, a toto slovíčko „složky“ použiji když při výkladu do něj zapadají svým tradičním významem, hůř se vnímá řeč, že trajektorii dráhy rozložím do tří dimenzí než do tří složek. Složky jsou název slovní, který se hodí pro odvozené veličiny (síla energie, hybnost atd.),

kteře se promítají do dimenzí délkových. U veličiny „délka“ např. vektor délkový této veličiny použijeme ve stejném smyslu rozložení do složek, ač je to rozložení do dimenzí té veličiny. Já to tu vykládám až primitivně „debilitovně“ jen proto, že dodnes není zcela významovost pojmu chápána jednoznačně.

(Když uděláte anketu mezi fyziky-odborníky ať podají svou verzi-výklad o pojmosloví, uvidíte tu hrůzu...jak to bude nekonzistentní a nejednoznačné !!! Tak mi to tolerujte.). Pro ujednovení obecného pojmosloví a významosloví by se mělo říkat, že : Veličina délka (potažmo čas) má dimenze nikoliv složky. A ostatní veličiny (odvozené, nezakladní) mají složky nikoliv dimenze.

[Odpovědět na tento příspěvek](#)

Re: Expandující vesmír

Autor: [Navrátil Josef](#)

Datum: 07-11-06 07:59

04

Vrátím se k pohybu tělesa.

Kdyby měl odpovědět „vnější pozorovatel“ ve vesmíru po které ze tří dimenzi se těleso vesmírem pohybuje, řekl by, že těleso-Země se pohybuje-ukrajuje intervaly na všech třech dimenzích. (vnímáme to my tu na zemi ? vnímají toto zjištění na zemi přístroje člověkem vyrobené ? NE !!! pokud si nenajdeme ve vesmíru jinou „vztažný bod-soustavu“...NEVNÍMÁME pohyb do tří směrů a přesto to nepokládáme za nějaký div to „nevnímání“ ale nevnímáme-li čas do tří směrů to už každý pokládá za divné „proč ? Pohyb „dopředný“ (po délkové dimenzi) je tedy pohybem do všech tří směrů prostoru...!!! protože každou trajektorii si lze rozložit do složek, do tří dimenzí délkových do dimenzí od Veličiny Délka. Ale „kam“ se posouvá to těleso ? Proč ten směr „kam“ se posouvá, nazýváme „dopředu“ ? Ukrajování intervalů na dimenzi „dopředu“...(?) Může se těleso obrátit a letět (ukrajovat intervaly) prostorem „dozadu“ ? po stejných stopách jak letělo „dopředu“ ? To je otázka, že ? Jak tedy Zem letí vesmírem ? Kdo to pozoruje ? a jak se to „pozoruje“ ? ((přesto to všem připadá normální, ale u času nikoliv, proč ? ač ani u toho postupu po délkových dimenzích to tak jasné není, zda je ten postup po jedné dimenzi anebo po třech dimenzích))).

Totíž... : Tak jak těleso vede vesmírem posun „po délkové trajektorii dopředné“ a my jí umíme rozložit a říkat, že „ukrajuje“ v prostoru intervaly „na dimenzích“ (tj. posouvá se bod-hmotový po dimenzi, z bodu na bod té každé dimenze. O kvantování délky-prostoru i času řeknu až později), tak se to těleso posouvá i po časové dimenzi „jedné dopředné“ ! !, ale my to „neumíme“ (neb nechceme či nepotřebujeme) rozložit do časových dimenzích všech třech ! ! Přesně nápodobně se děje posun tělesa vesmírem po délkové trajektorii i časové trajektorii (s rozkladem do tří složek) ovšem s tím, že křivost trajektorií pohybu „do času“ a „do délky“ je r ů z n á...a především o 8 řádů ($c = 108/100$). Vnímání i měření „křivosti“ je o osm řádů rozdílné. Proč ? Nevím, ale domnívám se, že je to z důvodu „posunu naší pozice tělesa-pozorovatele“ na světovém světelném Feynmanově kuželi. (?). Lze to sice napravit volbou jednotek, ale přesto...???

Časová dimenze je obdobný „špagátek“ jako je dimenze délková. My-Zem se posouváme vesmírem také do tří časových dimenzí, jako se posouváme do tří délkových dimenzí..., posouváme se tedy „po časové dimenzi“ a rozložíme to do tří složek-dimenzí časových a totéž s posunem po délkové dimenzi „dopředu“ po jedné dimenzi, pak to rozložíme do tří složek-dimenzí délkových.

Otázka : Ví někdo, ví nějaký pozorovatel ve vesmíru zda Zem si ukrajuje svým pohybem-posunem po jedné ze tří dimenzí veličiny délka interval (kus dráhy) „větší“ než po zbývajících dvou ? Pozor, prosím přečtete si tu větu znova. Lze říci, že po jedné dimenzi „letíme“, posouváme se (auto po dálnici) více než po druhých dvou ? Proč si myslíme, jedeme-li autem, že se posouváme po jedné ze tří dimenzí jinými intervaly (za stejnou jednotku času) než po těch zbývajících dvou ? Ano, nám se v autě po dálnici zdá, že do jednoho směru ukrajujeme vesmírem více intervalů délkových než do druhých dvou dimenzí...ale...ale jak to vidí pozorovatel z Kvasaru ? Klíííído-píííído tomu pozorovateli „natočme“ soustavu (jeho nebo té Země ?) tak, aby pohyb Země vnímal-testoval-snímal do průměten tak, že lehce Kvasar zjistí, že do všech tří „složek“ se Zem-auto posouvá stejně.(!) Ano, jedu-li autem po dálnici, jedu do všech směrů (vesmírem) stejnou rychlostí, neb si umím vždy natočit soustavu pozorovatele abych v té soustavě snímal v každé ose stejný interval ! ... ! Totéž platí o tom čase , vlastně obdobně obráceně...my už jsme v té natočené soustavě v pozici tak, že vnímáme tok času, plynutí, tedy ukrajování intervalů časových na všech jejich třech dimenzích stejné...!!!. Proto ať se „člověk“ pohne ve svém prostředí kamkoliv, tak se mu zdá, že čas plyne do všech směrů stejným tempem (tedy pokud by to bylo jedním ze směrů jinak, je to neměřitelně malý rozdíl... a nikdo se nepokusil ho měřit). Zajímavá je otázka : proč je tempo plynutí času p r á v ě takové jaké ho pozorujeme a není jiné ? Připomenu

relativitu, že v soustavě pozorovatele je tok-plynutí času nejrychlejší (intervaly „tiku“ jsou nejkratší, čili se jich vejde „do jednotky“ více) a na všech tělesech majících nenulovou rychlost (i zrychlení) je tok času (ukrajované intervaly jsou delší, čili tik je „pomalejší“ vůči tiků v základní soustavě pozorovatele „v klidu“) pomalejší. No a potom když si pozorovatel v takové své vlastní soustavě pozorovatele kde je tik nejkratším intervalem ho zvolí za „jednotku“ bez ohledu na „pravou jednotku vyrobenou vesmírem“ cccc $c = 1/1$, tak pak tou volbou krátkého intervalu času vyrobí pozorovatel-člověk cccc jako (řádově) $c = 108/100$. Otázku „proč je tik-interval času na Zemi takový jaký je“ jsem ale nezodpověděl ... protože to nevím. A nevím zda ve vesmíru je tik-interval toku času, ukrajování po časové dimenzi v jeho vlastní soustavě jiný než je v naší vlastní soustavě???? Lze to nějak zjistit ? Úvahy o tom až později. Vracím se k rozpracovanému výkladu.

[Odpověď na tento příspěvek](#)

Re: Expandující vesmír

Autor: [Navrátil Josef](#)
Datum: 07-11-06 08:00

05

Zopakují to : u auta na dálnici pozorují posun auta po jedné dimenzi více než do ostatních dvou směrů z důvodů „sebe- pozorovatele“ umístěného do speciálně natočené soustavy - i já pozorovatel se pohybuji spolu s autem...do dvou stejně a do třetí dimenze odlišně . U auta na dálnici pozorují posun do jedné dimenze po jiných intervalech než do druhých dvou, a převedu si to pootočením soustavy pozorovatele tak, že pak vnímám posun stejný do všech tří dimenzí délkových. U času je ta soustava „už natočena“ tak, že tiky-intervaly ukrajované na všech třech dimenzích časových jsou stejné a musel bych soustavu tří časových dimenzí pootočit, abych zjistil, že se auto do jiné ze tří časových dimenzí posouvá-ukrajuje intervaly jiné než do druhých dvou. No a to se přeci děje u té rakety...tím, že ona zvyšuje rychlost tak dilataje čas v jenom směru, v jedné dimenzi časové a v druhých dvou ne, nebo jinak...to vše z titulu pootáčení soustav (a vjem pozorovatele do jeho soustavy jinak natočené) .

U času je to tedy „obráceně“, tam už totiž, („bohužel“ pro vědecký pokrok) se nám zdá - pocítujeme, že do každé ze tří dimenzí času ukrajujeme-odvíjíme-odtikáváme stejné intervaly. Znova a znova : Jedeme-li po dálnici jedním směrem, máme dojem, že po jedné dimenzi ze tří se vesmírem pohybuje po jiných intervalech než u zbývajících dvou, ale myslíme, si že čas „nám běží“, čili že času ukrajuje Zem-těleso-bod cestou po vesmíru jen stále stejné intervaly do všech tří dimenzí času a proto ten čas považujeme za jakýsi „radiální skalár“...je to pravda ? O co by šlo se opřít „oko pozorovatele“ aby ve vesmíru pozoroval tok času jedním směrem jiný než ve druhých dvou ? Víme to ? Měřil to někdo ? a kde, na jakém kvasaru by musel být pozorovatel, aby „viděl“, že se Zem-pohybuje do dvou časových dimenzí jiným tempem než do ostatních dvou... a ...a přesto si o tom vypráví kdekdo jak dědeček stárne na raketě „jedním směrem“ jinak než „okolí“, což jsou ony druhé dvě dimenze času...atd. Pro takový nový poznatek museli bychom stanovit třetí soustavu, anebo to lze vysledovat i „doma“ dořešením této mé úvahy ? (anebo natáčet tou soustavou, a jak a kdy ?) tj. musel by nás ohodnotit jiný „vnější“ pozorovatel a ten by -snad-mohl říci, že v jednom ze tří časových dimenzí se Zem obírá „rychlejším tempem“ tj., že v jednom ze tří směrů délkových je i tempo plynutí času jiné než v těch druhých dvou. Je vnější pozorovatel ?, ne. Ale je takový „třetí pozorovatel“ uvnitř který by nám to sdělil ? Jak by si oni tři (Zem, raketa a třetí pozorovatel „vnější“, sdělovali informace a jak by se ony relativisticky dopplerovsky zkreslili ??). Je možné při posudku-testu hodnot rakety, že se bude soustava tří os (tří dimenzí délkových) pootáčet jinak než soustava tří os (tří dimenzí časových) ? Kdy ? Podobně jako pozorovatel ze Země neumí vyhodnotit po které ze tří délkových dimenzí se pohybuje více a po kterých „stojíme“, neukrajujeme intervaly do zbylých dvou, tak totéž platí o tom čase, o těch třech dimenzích času s tím, že záleží na pozici pozorovatele co snímá hodnoty a pak na pootáčení soustav. Ukázal jsem zde (*0lodkaz*), že relativita STR a s ní spojené dilatace času, kontrakce délek a změny hmotností souvisí komplementárně přesně podle matematického jednoduchého vztahu Pythagorovy věty.

To byl výklad o pojmu „pohyb-posun dopředný“. A co je pohyb „dozadný“ ? Neexistuje! Obdobně s časem ; my-těleso při přemístování se vesmírem vždy ukrajujeme intervaly kladné na dimenzi časové i délkové. Záporné intervaly neexistují. Takže víme, opravdu, že nelze se pohybovat „zpět“, přesně zpět po téže trajektorii, ani po délkové dimenzi, ani po časové dimenzi...

Chcete snad říci, že nepozorujeme třídimenziálnost času jen proto, že ho „nevidíme“ ? a že třídimenziálnost veličiny délky čili prostoru „vidíme“ ? Opravdu ? Jenže my opíráme své pozorování o hmotu-hmotné objekty kolem sebe.Tak se přemístíte do nekonečného prázdného prostoru, tam si „sedněte“ na elektron nebo neutrino a tam se koukejte coby to neutrino kolem sebe...nebudou-li hvězdy a žádná jiná materie, (a tím i ani pole) jak poznáte třídimenziálnost prostoru ? Co když se díváte na „černé plátno“

či jste „v černém plátně“ ...?, tedy na dvě dimenze...? Ono totiž tím, že jsme pozorovatelem hmotným jako jsou lidé a jejich přístroje, tak ony/oni samy o sobě takto složité „věci“ jsou už nejméně třírozměrní a tak nemohou pozorovat „jen absolutní“ dvourozměrnost VŠEHO..., ale známe částice, které jsou dvourozměrné a kdybychom byli takovou dvourozměrnou částicí, klidně bychom uměli a mohli pozorovat ve vesmíru od hmoty prostého dvoudimenzionální vesmír. (?). No, takto vedená úvaha se odklání od „přirozené úvahy“ a já se k ní vrátím.

[Odpovědět na tento příspěvek](#)

Re: Expandující vesmír

Autor: [Navrátil Josef](#)

Datum: 07-11-06 08:06

06

(pozor při čtení a rozlišení co má být mocnina a co index)

Takže se dá shrnout, a kousek rekapitulovat, že Čas i Délka je veličina. My lidé vnímáme čas „už v pohybu“, tedy čas vnímáme už jako odvíjení času, jako tiky-intervaly-kvanta, jako ukrajování intervalů po/na časové dimenzi tak jak se my-těleso posouváme vesmírem, posouváme i do dimenzí délkových i do dimenzí časových.

Přemýšlím jak by šlo identifikovat dvě časové dimenze „od sebe“ čili jak identifikovat, že u zrychlení není ve jmenovateli t_2 , ale $t(1) \cdot t(2)$, tedy, že $t_2 = t(1) \cdot t(2)$...jak polohovat testovací těleso-céziové hodiny (a udělit jim pohyb zrychlený) a pozorovatelnu-pozorovací céziové hodiny (s pohybem rovnoměrným) a samy sebe jako doplňujícího pozorovatele-vyhodnocovatele, abychom ověřili $t_2 = t(1) \cdot t(2)$ (?)

A nyní : proč se vůbec těleso prostorem posouvá, mění polohu ? proč nestojí ? a co to znamená „stát“ a neukrajovat na délkové dimenzi intervaly ? Je to možné ? a je to představitelné, že by Těleso „stálo“ bez posunu tj. bez pohybu (a čas by „běžel“) ? Podobně je to s tím časem : je možné že by čas „stál“ ?

(i kdyby byl vícedimenzionální ?). Pokud obojí není možné, pak se ptám : proč čas běží zrovna takovým tempem jakým běží ? a proč se pohybuje-přemísťuje po vesmíru právě takovým tempem jakým se pohybuje ? A víme my vůbec jakým „tempem“ se posouváme ? jak velké intervaly ukrajujeme na dimenzi ? i dimenzi délkové i dimenzi časové ? Proč to nevíme ? Já si osobně myslím, že to víme..., našťástí to víme ...a na štěstí je to náááadherný zákon, od něhož lze poznávat cokoli, tj. vše !, že základním a prvním zákonem vesmíru je nikoliv interval jednotkový, ale „možnost“ poměru intervalů dvou veličin tj. dvou dimenzí od dvou veličin tj. cééé a my jí říkáme rychlost cééé, $c = 1 / 1$. Toto je fantastický poznatek o vesmíru a snad první nezpochybnitelný zákon už neměnný, naprosto důvěryhodný. Zákon o poměru intervalů. To znamená, že lze-li volit na dimenzi jedné ze dvou veličin libovolný interval a označit ho za jednotkový, pak už tím pádem je volen i jednotkový interval na dimenzi časové, aby jejich vzájemný vztah byl $c = 1/1 = x(c) / t(c)$. Jak velký interval na délkové dimenzi je jednotkový ? Libovolně velký, $x(c) \rightarrow 0$, $x(c) \rightarrow$ nekonečno, $x(c) = a$...ale po zvolení už nelze volit jednotku téé, na té dimenzi druhé, časové veličiny. Takovýto vesmír s časoprostorem absolutně nezakřiveným (kde $c^3 = c^3 = \ln a^3 / \ln a^3$) se v tomto vesmíru nenachází reálně, ale nachází se před Velkým Třeskem... v tomto vesmíru ideální $c^3 = c^3$ se nachází jen jako „rastr os“ lidmi projektovaný coby ideální „tečná“ pozorovatelná 3+3dimenzionální. To znamená, že je-li „jednotkový interval“ libovolně veliký (ale poměr intervalů už je „pod zákonem“), tak v takovém prostředí časoprostoru, kde „vládne“ jednotkový stav, tak tam v takovém stavu vůbec nevíme jak je vesmír „z takového“ časoprostoru jednotkového veliký či starý...tam nevíme nic jen tu jednu symetrii tj. poměr x ku t ... $c = 1/1$. Já se domnívám, že takový stav vesmíru byl před velkým Třeskem. Takový stav vesmíru neobsahuje žádnou hmotu, ani pole, ani virtuální částice, je to naprosto inertní stav, vládne v něm symetrie. ((To ovšem neznamená, že před Třeskem byl jen tento jediný inertní symetrický stav. Já se domnívám, že i před Třeskem se střídaly symetrie s asymetriemi - o tom řeč později)). Po Třesku však nastala změna. symetrie se mění na asymetrii „stavu vesmíru“, Třesk není výbuch, ale „pšouk“ coby zrealizování změny stavu podle zákona „o nutnosti změny stavu“ v posloupnosti změn (kyvadlových i jiných změn symetrií v asymetrii a naopak). Takže po Třesku nastává stav $v < c$ (potažmo $v(i)$ na $n < c$ na n) ... což jinými slovy znamená realizace nejednotkových poměrů intervalů na dimenzích veličin Čas a Délka..., což jinými slovy znamená „křivení časoprostoru“. vznik a zahájení realizace nejednotkových poměrů dimenzí od veličin znamená mohutný vějíř možností křivení časoprostoru a řazení zrealizovaných lokálních „zkřivenin“ - vlnobalíčků jako „stop-stavů“ a zacházení s těmito stop-stavů vlnostavů-vlnobalíčků jako s klony.

Vrátím se ještě zpět do úvah „jednodušších“.

V jednotkovém vesmíru (před Třeskem) čas n e b ě ž í a bod se tam n e p o s o u v á , aby měnil polohu. ((ani na fotonu čas neběží, protože foton svým posunem po vesmíru, posunem i po dimenzi časové i dimenzi délkové „ukrajuje“ jednotkové intervaly ...takže foton vnímá stáří vesmíru $t_{14,24}$ miliard let jako za „jednotku“ a tedy jeho tik-

interval byl jen jeden - foton zestárl jen o jeden tik)). Čili „lidsky“ řečeno čas začne běžet až po Třesku ve chvíli kdy „předmět hmotový“ změní svou r y c h l o s t cééé na vééé tj. ve jmenovateli je nejednotkový interval času. Tikání času, odvíjení času, krokování na časové dimenzi je jev-projev až tehdy kdy se porovnává jednotka času s nejednotkou....což nastalo po Třesku. Po třesku však nastalo krom zahájení toku času, toku intervalů krájených na dimenzi časové nejednotkových ještě něco : nastal stav hmotový.